

sundheds- og miljøskader, henholdsvis hos forbrugerne og i det ydre miljø, vil være af almen karakter. Det er således klart, at beskyttelsen af forbrugernes sundhed også vil være til gavn for arbejdstagernes sundhed, da det i vidt omfang er de samme kemiske stoffer og produkter (materialer), der anvendes i og udenfor arbejdsmiljøet. Bestemmelser, som med henblik på forebyggelse af sundhedsskader fastsættes i medfør af forslaget, vil således have betydning også for arbejdsmiljøet.

Der ligger imidlertid ikke heri nogen ændring i forhold til den gældende giftlovs sigte. Denne lovs klassificerings-, emballerings- og mærkningsbestemmelser tilsigter at beskytte såvel arbejdstagere som andre brugere af farlige stoffer.

Disse bestemmelser, som med enkelte udvidelser overføres til forslaget, kan som hidtil betragtes som grundlæggende krav. Supplerende forskrifter vedrørende farlige stoffers og materialers anvendelse i arbejdsmiljøet som beskrevet i arbejdsmiljølovens § 2, fastsættes efter arbejdsmiljøloven.

Forslaget indebærer ingen ændring i den bestående ansvarsfordeling mellem arbejdsmiljømyndigheder og miljømyndigheder. Forslaget afsvækker ikke arbejdsmiljølovgivningens muligheder for regulering af farlige stoffers og materialers anvendelse i en arbejdssituation, herunder regulering ved fastsættelse af hygiejniske grænseværdier, fastsættelse af regler om godkendelse af arbejdsprocesser, der indebærer anvendelsen af farlige stoffer og materialer, fastsættelse af regler om forbud mod fremstilling eller anvendelse af særligt farlige stoffer og materialer.

De muligheder for en forstærket forebyggende indsats, som er tilvejebragt med arbejdsmiljøloven og med dette lovforslag, indebærer imidlertid et øget behov for udveksling af information mellem de respektive myndigheder og for koordination af regelfastsættelser inden for de to områder. Til sikring heraf agtes nedsat et udvalg med repræsentanter for arbejdsministeriet og miljøministeriet.

VII. Den administrative struktur.

Den nuværende giftlov og bekæmpelsesmiddellov administreres af miljøstyrelsen, giftnævnet og kemikaliekontrollen.

Indenfor giftlovens område påhviler det miljøstyrelsen at sikre den nødvendige ajourføring af lovens lister over farlige stoffer, at udarbejde forslag til bekendtgørelser vedrørende anvendelsesbegrænsninger og vedrørende mærkning af kemiske stoffer og produkter samt at behandle sager vedrørende dispensation fra lovens bestemmelser. Tilsyn

med overholdelse af lovens bestemmelser om mærkning og forhandling af de på lovens lister opførte stoffer varetages af kemikaliekontrollen, der også varetager kontrollen med regulerede produkters sammensætning. Miljøstyrelsens afgørelser i medfør af giftloven kan indbringes for miljøministeren.

Administrationen af bekæmpelsesmiddeloven sker først og fremmest gennem giftnævnet, der godkender de enkelte bekæmpelsesmidler og herunder fastsætter de nødvendige anvendelsesbetingelser. Giftnævnet består af 5 medlemmer, der repræsenterer særlig sagkundskab på forskellige områder og er udpeget af miljøministeren. 2 af medlemmerne er indstillet af miljøstyrelsen (en humantoksikologisk og en veterinærtoksikologisk ekspert), mens landbruget, gartnerierhvervet og bekæmpelsesmiddelproducenterne hver har indstillet 1 medlem. Godkendelse af etiketter til de enkelte produkter meddeles af kemikaliekontrollen på giftnævnets vegne. Giftnævnets sekretariat er placeret i miljøstyrelsen, hvortil giftnævnets afgørelser i øvrigt kan påklages. Miljøstyrelsens afgørelser kan påklages til miljøministeren.

Tilsyn og kontrol med overholdelse af bekæmpelsesmiddelovens bestemmelser og de af giftnævnet truffene afgørelser varetages af kemikaliekontrollen. I forbindelse hermed udtager kemikaliekontrollen et betydeligt antal prøver til nærmere undersøgelser, herunder kemiske analyser.

Ved tilrettelæggelsen af den administrative struktur for en ny lov på kemikalieområdet må der tages hensyn til, at loven i vid udstrækning skal gøre det muligt nationalt at iværksætte internationalt truffene beslutninger. Da loven fortrinsvis regulerer produkter, der sælges som mærkevarer over hele landet, og da de virksomheder, som der først og fremmest er behov for at føre tilsyn med, kun findes i begrænset antal, bør administrationen af loven fortrinsvis placeres i statsligt regi.

I miljøstyrelsens redegørelse om vurdering af kemiske stoffer og produkter er anført tre modeller for en administrativ struktur. Man har ved udarbejdelsen af lovforslaget valgt den model, som lægger de administrative opgaver i miljøstyrelsen, idet man finder, at kompetencen til at træffe beslutninger efter en lov om kemiske stoffer og produkter bør placeres ét sted. Herved ophæves giftnævnets funktion som besluttende organ.

Man kunne som model have valgt en egentlig nævnstruktur. Erfaringerne fra giftnævnets administration af bekæmpelsesmiddeloven er gode men formentlig i betydelig grad afhængig af, at denne lov kun omfatter et begrænset område – nemlig